

По-нататакъ, въ „Готската война“ на Прокопия между началниците на хуннските дружини са срѣщатъ массагетите *Дзантеръ*, *Хорсоманъ* и *Ешманъ*, имена чисто арийски, а не тюркофински. Името *Дзантеръ* ни напомня извѣстниятъ скитски царь Дантуръ или Идантуръ. Ешманъ, види се, е тождественно име съ българските Сисмани или Шишмани. Хорсоманъ, съ неговиятъ вариантъ *Хорсомантъ*, очевидно е произлѣзло отъ славянското божество Хорса. (*Амантъ* съотвѣтствува на нѣмските имена съ окончанието на *мундъ*, на литовските на *мунтъ* и на славянските на *мутъ* и на *мидъ*).

Тоя Хорсомантъ е билъ сѣщи славянски богатиръ (юнакъ) както по своята сила и мъжество, така и по извѣрѣдната своя храбростъ и по пристрастието камъ спиртуозните цитиета. („А массагетите сѣ най-голѣми пияници отъ сичките други смъртни“ — е забѣлѣжилъ Прокопий, De Bel. Vand. L. I. c., 12). Веднашъ, когато готите обсаждали Велизария въ Римъ, то Хорсомантъ съ нѣколко византийски коняници са срѣшналъ съ 70 души неприятели. Коняниците са спуснале да бѣгатъ; но той самъ стѣпилъ въ бой, отбилъ неприятелите и гонилъ ги до самиятъ лагерь. Слѣдъ нѣколко време той билъ раненъ въ пищѣльтъ така, щото не можѣлъ вече да са качва на конь. Тая рана го доводжала до гнѣвъ и той грозилъ да отмѣсти жестоко на готите. Когато му станало по-добре, то веднашъ, като са напилъ по своятъ обичай до полупияно състояние въ времето на обѣдътъ си, той обявилъ, че отива противъ неприятелите самъ и цѣпакъ,